

Hála a KöMaL Szerkesztőség és a MATFUND Alapítvány fantasztikus szervezőképességének idén júliusban is rendezésre került immáron 12. alkalommal a KöMaL Nyári Fizika Tábor.¹ Az esemény keretein belül összesen 23 diák (9., 10., és 11. osztályosok) 8 vegyes csapatba rendeződve mérte össze tudását. A szállás a már annyiszor emlegetett Arany János Kollégiumban volt, ahol az Újságírói és a Kick-box Gyakorlati Táborral osztoztunk a sportpályán, továbbá ebédidőben a sorban állás öröme.

A versenyen segítséget nyújtott nekünk a két egyetemista „hajcsár”, *Kocsis Vilmos* és *Petrovszki Judit*, akik a saját fizika táboros élményeik után készek voltak átadni tapasztalataikat a fiatalabb generációnak. Mellettük ott volt még a tábor hivatalos tanári kara: *Részeg Anna*, *Gnädig Péter* és *Varga István*, akik a legnagyobb szeretettel és törődéssel válaszolták meg minden felmerülő kérdésünket. A jó hangulathoz nagyban hozzájárult, hogy a csapatok egymásnak is sokat segítettek és a verseny végeredményét az utolsó feladat határozta meg. Mindenki kihozta magából a maximumot annak ellenére, hogy az úrpörgettyű selymesen idegesítő hangját hallgathattuk egész nap.

A reggeltől estig tartó mérés, becslés és feladatmegoldás hat egész napon keresztül nehezítette meg az életünket, de senki sem panaszkodhat, hiszen egy rakás új, izgalmas élményben volt részünk. Ellenállásokból szabályos poliédert forrasztottunk, lézer segítségével rácsállandót mértünk, megbecsültük hány méter téglafalat tudunk lebontani egy tábla csoki által biztosított energiával és mi már ismerjük a nagy választ: A Népszabadság jobban gyűrhető, mint a Békés Megyei Hírlap. Foglalkoztunk a délibábokkal, Charles Simonyi úrturista ejtőernyős ugrásával, a kocsikeréken átlövő indián törzsfőnökkel, az önmagát fogyasztónak álcázó szigetelővel, letekeredő WC-papírral és ilyen-olyan pálcákkal és rudakkal, amik ide-oda vannak támasztva vagy függesztve és össze-vissza csúszkálnak és dőlnek. Az utolsó napon pedig konstrukciós feladat címszó alatt papírból 60 cm-t átívelő hidat kellett készíteni. A legjobban sikerült „szerkezet” körülbelül a súlya 40-szeresét bírta el, de nagyon sok egyéb érdekes megoldás is érkezett. Ennél a feladatnál mutatkozott meg igazán a táborozók kreativitása.

A tábor azonban nemcsak az amúgy is kevés agysejtünket segített teljesen lepusztítani, de a fizikai állapotunkat is nagymértékben befolyásolta. A táborlakók előszeretettel végeztek különféle sportokat a szabadidejükben, mint a kosárlabda, a foci vagy akár a röplabda. Ezen kívül egy egész napos kirándulásban is részünk volt, aminek első lépéseként a vonat simán ott hagyott minket az állomáson. Szerencsére busszal is el tudtunk menni Gyulára, úgyhogy végül utolértük magunkat az eső utáni sártengerben cuppogva, és még Bay Zoltán síremlékének megsejmlélésére is maradt némi időnk.

Este a hosszú nap után mindig várt ránk valami újabb meglepetés egy-egy előadás formájában a pörgettyűkről, a mágnesekről és még sok más témáról. (Előadók voltak: *Zátonyi Sándor* fizikatanár, *Kőrösi Márton* tanuló, *Petrovszki Judit* geofizikus hallgató.) Az eredményhirdetésen mindenki kapott valamit és kijelenthetjük, hogy ha csak a pontokat vizsgáljuk, akkor is mindenki győzött. Utolsó este együtt sütöttük szalonnáinkat a tábortűz mellett. A tábor alkalmat adott nekünk, hogy komoly barátságokat kössünk különböző városokból érkezett diákokkal és hogy átlássuk: micsoda fizikuspalánta-hálózat van itt Magyarországon.

¹A rendezvényt a Békéscsabai Önkormányzat Oktatási és Sportirodája, a Békéscsabai Humán Fejlesztési és Információs Központ, valamint a Belvárosi Általános Iskola és Gimnázium és a Szent-Györgyi Albert Gimnázium, Szakközépiskola és Kollégium támogatta.